

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det i Lov om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden af 24de Marts 1875 § 16 benyttede Udtryk „Anlæg med 2 eller flere særskilte Kedler“ er hidtil af Justitsministeriet blevet forstaaet saaledes, at „kun de Kedler, der benyttes til samme Dampmaskine, kunne betragtes som hørende til samme Anlæg“, jfr. Ministeriets Skrivelse af 27de Maj 1876 (Min.-Tid. A Nr. 98) ad 2, og denne Forstaaelse er saaledes ogsaa lagt til Grund for Beregningen af den Indtægt, der vilde tilfalde Statskassen, naar Gebyrerne som Følge af den ved Loven af 12te April 1889 indførte Forandring herefter skulde tilfalde Statskassen. Det er imidlertid nu ved en af Højesteret under 27de November f. A. affagt Dom blevet statueret, at der for Foretagelsen af de Lovbestaaede Trykprøver med Hensyn til 9 Aktieselskabet „de danske Sukkerfabrikker“ tilhørende Dampkedler, som fandtes i samme Fabrik, nemlig Selskabets Hovedfabrik i Stege, kun skulde betales enkelt Gebyr af 20 Kr., idet Kedlerne, uanset at de ikke forsvaret kunde prøves under et, og at en saadan Prøve ikke vilde blive anset for lovmæssig af de tilsynshavende Myndigheder, kun kunde betragtes som et samlet Anlæg.

Denne Forstaaelse af den paagældende Lovbestemmelse vil medføre, at Betalingen for Undersøgelsen af de til samme Fabrik hørende Kedler bliver uforholdsmæssig ringe. Thi da en samvittighedsfuld Undersøgelse udkræver, at hver enkelt Kedel for sig underkastes Prøve og Eftersyn uafhængigt af, om den henligger isoleret eller ved Siden af andre Kedler, er det indlysende, at det med Undersøgelsen forbundne Arbejde ikke i nogen væsentlig Grad formindskes ved, at flere Kedler i en Bedrift prøves umiddelbart efter hinanden, hvorimod vel i flere Tilfælde nogen Tid til Rejse samt en Del Transportomkostninger vil kunne spares ved en saadan Forening af Synene. Medens det herefter vel er naturligt, at Betalingen i slige Tilfælde reduceres noget, turde det paa den anden Side være højt urimeligt, om Reduktionen blev større end den Fordel, som den samtidige Foretagelse af Synene vilde medføre for Tilsynet.

Denne Betragtning synes ogsaa at have ligget til Grund for den i den tidligere Lov om Tilsyn med Dampkedler af 12te April 1851 § 22 fastsatte Tægt, ved hvilken man — hensynlig gaaende ud fra de da eksisterende Forhold, hvor et Anlæg højt omfattede en stor eller to mindre Kedler — fastsatte Betalingen for samtidigt Syn

over to sammenhørende Kedler til $\frac{5}{8}$ af Tægten for en enkelt (mindre) Kedel.

Idet Justitsministeriet derfor i Genhold til en fra Fabrikinspektørerne modtagen Indstilling søger Tægten for samtidige Kedelprøver fastsat til fuld Betaling for den største og to Tredjedele for enhver af de andre Kedler, skal man endnu med Hensyn hertil bemærke, at Gebyrernes samlede Beløb herved vil blive omtrent det samme som hidtil ifølge den af Justitsministeriet antagne Forstaaelse af oftnævnte Lovbestemmelse, medens, da ca. 800 Kedler findes fordelte paa ca. 300 Anlæg med 2 eller flere Kedler, en Tægt af ifkun 20 Kr. for samtidige Kedelprøver i disse Anlæg, — af hvilke i alt ialt det største Antal indeholder Kedler paa over 20 Hestes Kraft — vilde medføre en Forringelse af de Statskassen tilfaldende Gebyrer af henved 4,000 Kr. aarlig.

I Forbindelse hermed har Justitsministeriet fundet Anledning til ligeledes efter Fabrikinspektørernes Indstilling at søge den gældende, fra Loven af 12te April 1851 hidrørende, Beregning af Gebyrerne efter Kedlernes Størrelse udvidet efter den Udvikling, som senere er foregaaet i Benyttelsen af Dampkraften. Da nemlig Prøven og Undersøgelsen af de meget store Dampkedler, særlig de i den nyere Tid indførte Røgerørkedler (som formentlig efterhaanden hver for sig vil afløse et forholdsvis stort Antal sammenhørende mindre Kedler), lægge Beslag paa uforholdsmæssig længere Tid end Kedlerne af almindelig Størrelse, har man fundet det rimeligt, at der tilføjes en ny Tægtfats, saaledes at der for Kedler paa 50 Hestes Kraft eller derover erlægges en Betaling af 30 Kr. Herefter vilde Forholdet stille sig saaledes, at der for ca. 85 % af de det Offentliges Tilsyn underkastede Kedler — herunder alle Mejeri- og Landbrugskedler — svares et Gebyr som hidtil af 12 Kr., for ca. 12 % — væsentligt Kedler i almindelige industrielle Anlæg — som hidtil et Gebyr af 20 Kr. og endelig for ifkun ca. 3 % af samtlige Kedler, særlig alle i Storindustrien, de store offentlige Værksanlæg, Vandværker etc. benyttede, 30 Kr.

Det bemærkes sluttelig, at man har fundet det rigtigst i Udskætt ved en særlig Bestemmelse at fastsætte Forholdet mellem en Hests Kraft og Kedlernes Ildpaavirkningsflade overensstemmende med den hidtil i Pragis fulgte Regel.